

Eva Knopova

Profil:

2002–2010: Gymnázium Uherské Hradiště

2010–: Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

2011–2014: Bakalářský program Sciences Po Paris, 1er campus européen – Europe centrale et orientale, Dijon

2014–: Paris School of International Affairs (PSIA), Sciences Po Paris, magisterské studium, obor: Master's in International Economic Policy

V současnosti na šestiměsíční stáži u OSN v New Yorku. Po dokončení stáže, která je součástí jejího programu na Sciences Po (3. semestr), se chystá vrátit do Paříže na čtvrtý tedy poslední semestr magisterského programu, a současně také složit státnice, a ukončit tak magisterské studium na Právnické fakultě UK v Praze.

Po ukončení gymnázia jsem jako většina mých spolužáků odešla studovat na českou univerzitu. Nicméně vždy jsem se chtěla věnovat oboru mezinárodních vztahů a později, pokud možno, také najít uplatnění v této oblasti, nicméně v České republice je tento obor považován spíše za jeden z oborů s nejistým uplatněním. Také kvalita českých oborů a forma výuky na českých univerzitách mě příliš nevyhovovala. Záhy jsem tak začala pátrat po možnostech studia v zahraničí, neboť mi jednoroční Erasmus nejdříve po třetím ročníku studia nepřišel jako dostačující. O Sciences Po Paris jsem věděla již dříve a musím říct, že když jsem poradně prozkoumala stránky školy a dostala se do kontaktu s některými jejími českými studenty, profil školy jsem si zamilovala a přijetí na ni bylo splněným snem.

Co jsem ocenila na studiu ve Francii?

V první řadě musím upozornit, že Sciences Po Paris (dále jen Sciences Po) není typická francouzská univerzita. Není to dokonce ani typický tzv. IEP neboli Institut d' études politiques, i když se jedná o ten nejstarší a nejznámější IEP ve Francii (Sciences Po Paris bylo založeno jako první IEP, nicméně po tom, co byla vytvořena další IEP ve francouzských regionech, jméno pařížského institutu, který má sedm delokalizovaných kampusů po celé

Francii, bylo změněno na Sciences Po, aby nedošlo k jejich zaměňování za regionálními IEP). Sciences Po není dokonce ani typická tzv. Grande école, před níž by bylo potřeba strávit rok či dva v tzv. classes préparatoires. Sciences Po, jakožto tzv. Grand établissement, jež prošlo obrovskou reformou za svého bývalého ředitele, Richarda Descoings, je prakticky jediné francouzské univerzitní zařízení zaměřené na studium humanitních věd, které se otevřelo studentům z celého světa, a to navzdory tomu, že v minulosti bývalo symbolem pařížské buržoazie. Tím pádem se mé zkušenosti značně liší od zkušeností jiných Čechů studujících na ostatních francouzských univerzitách.

Za hlavní přednosti studia na Sciences Po pak považuji následující:

1) Struktura programu, jazyk a metoda studia

Hlavní předností je podle mě koncept celého programu: první dva roky student stráví na jednom ze sedmi delokalizovaných bakalářských kampusů, přičemž po celé dva roky studuje jako ekonomii, tak právo, historii a sociologii.

Student má možnost profilovat se v jednom z těchto předmětů, ale stejně musí projít všemi základními kurzy všech čtyř oborů, což je na jednu stranu velmi vyčerpávající (min. 35 hodin výuky týdně plus psaní esejů a příprava prezentací zabere většinu veškerého volného času), na druhou stranu mu to umožní propojovat předměty navzájem – při psaní eseje v ekonomickém předmětu, tak studenti automaticky berou v úvahu právní, historické a sociologické aspekty a naopak.

Navíc, si studenti, kteří si nejsou zcela jisti svým zaměřením po ukončení gymnázia, nemusejí ihned vybrat zaměření, ale učiní tak až po tom, co skutečně okusí všechny hlavní humanitní předměty a zjistí, který je baví nejvíc.

Třetí rok bakalářského studia je pak stráven buď na studijní výměně či pracovní staži kdekoli v zahraničí, ať už v Evropě v rámci programu Erasmus, či jinde ve světě v rámci meziuniverzitních dohod Sciences Po s jinými univerzitami. Sciences Po má výměnné programy s nejlepšími univerzitami takřka v každé zemi světa, takže svým studentům umožní jít si za svým tzv. projet professionnel, ať už je sebeoriginálnější.

Dvouletý navazující magisterský program je pak stráven na hlavním kampusu Sciences Po v centru Paříže. Geografická poloha Paříže pak umožňuje škole zajistit vynikající profesory, a

to i ty, kteří nesídlí primo v Paříži, ale v Londýně či Bruselu. V závislosti na specializaci magisterský program obsahuje také povinnou stáž, kterou si je však student povinen zajistit individuálně.

Dále bych jako nesirnou přednost uvedla bilingválnost studia – minimálně na kampusu v Dijonu se, pokud nejste, stanete plynulým ve francouzštině slovem i písmem, a to samé v angličtině. Všechny hlavní povinné předměty na kampusu jsou ve francouzštině, a to i na tzv. anglofonním programu. Nicméně pro studenty, kteří nejsou zvyklí na studium ve francouzštině, je připraven speciální program, kdy má student nejdříve „volitelné“ předměty v angličtině společně s intenzivní výukou francouzštiny a francouzské metodologie, a teprve poté „povinné“ předměty ve francouzštině.

Co se týče francouzštiny, nejedná se totiž pouze o jazyk, ale spíše o metodu francouzského psaní jako takovou. Francouzské eseje, tzv. dissertations, se velmi liší od anglických či českých prací – mají totiž pevně danou strukturu a na prvním místě je tvorba planu práce nikoliv seznam argumentů. Ty podle francouzské metodologie studenti hledají až po tom, co vytvoří plán, podle toho, co chtějí svou práci sdělit.

2) Příslušnost ke škole a mezinárodní komunita

Na Sciences Po se studentům dostane něčeho, co zná spíše z anglosaských univerzit – student se s přijetím na Sciences Po stává její součástí, je pyšný na svou alma mater, nosí její jméno na mikině a kdykoliv potká jiného studenta či absolventa Sciences Po, má téma hovoru na další minimálně dvě hodiny zaručeno. I když je francouzská administrativa včetně té na Sciences Po často velmi byrokratická, pokud má student skutečné problémy, škola, a především pak vedení dijonského kampusu, je vždycky velmi vstřícné, ochotné pomoci a udělá vše pro to, aby student, který byl jednou přijat, mohl studium úspěšně dokončit.

Mezinárodní komunita na kampusu v Dijonu byla jedna z mých hlavních motivací proč právě Sciences Po. Na kampusu najdete téměř všechny evropské a také několik neevropských národností. Malá velikost kampusu (cca 70 – 80 studentů v ročníku) a nespočet skupinových prezentací v rámci výuky stejně jako mimoškolní kluby a aktivity pak umožňují všechny

spolužáky skutečně poznat a vytvořit kamarádství, která svou délkou studium daleko přesahují.

Na co se ale připravit?

Studium v zahraničí není jenom setkávání nových lidí a míst, ale také jejich opouštění. Osobně jsem se za poslední akademický rok stěhovala hned třikrát. Studium na mezinárodní škole nejsou jenom seznamovací párty, ale také probdělé noci strávené nad psaním esejů a daleko větší soutěživost, než na jakou je český student zvyklý. Studium ve Francii navíc vyžaduje značnou míru přizpůsobivosti francouzské metodologii, s níž se mnozí čeští studenti potýkají od prvního do posledního dne studia. Pokud od univerzity čekáte pouze párty a víkendy strávené doma, kde vám rodiče navaří a operou, do zahraničí nechoďte. Pokud jste však ochotní domácí komfort vyměnit za nespočet nových zážitků a zkušeností, jak negativních, tak pozitivních, nebojte se a jděte si za svým!